

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 25 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1937

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
194

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 960

Περί επιβολής υποχρεώσεων προς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων διά την εξυπηρέτησιν των κυρίων και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Υφιστάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφασίσαμεν:
"Άρθρον 1.

1. Διά την άνεγερσιν παντός κτιρίου επιβάλλεται ή εκπλήρωσις των κατά τας διατάξεις του παρόντος υποχρεώσεων προς δημιουργίαν χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων.

2. Αί κατά την προηγούμενη παράγραφον υποχρεώσεις του κυρίου ή των συγκυρίων του κτιρίου δύναται νά εκπληρώννται εν όλω ή εν μέρει:

α) Διά δημιουργίας των έστεγαυμένων ή μη χώρων, των απαιτούμενων θέσεων σταθμεύσεως αυτοκινήτων επί του αυτού γηπέδου, έφ' ου τό κτίριον.

β) Διά δημιουργίας των ως άνω χώρων εις έτερον κατάλληλον άκίνητον μη άπέχον του εξυπηρετουμένου κτιρίου πλέον των χιλίων πεντακοσίων (1.500) μέτρων, έκτός αν άλλως όρίζεται υπό των κατά τας παρ. 1 και 2 του έπομένου άρθρου Π. Δ/των ή των κατά την παρ. 4 του αυτού άρθρου αποφάσεων.

γ) Διά κατάβολής χρηματικής εισφοράς ανάλογως των απαιτούμενων διά τό εξυπηρετούμενον κτίριον θέσεων σταθμεύσεως αυτοκινήτων. Η εισφορά αύτη, ύπολογιζόμενη κατά τό άρθρον 5 του παρόντος, καταβάλλεται ως συμμετοχή διά την κατασκευήν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων κατά τά ειδικώτερον εις τό άρθρον 6 όριζόμενα.

Η εκπλήρωσις των υποχρεώσεων τούτων άποτελεί προϋπόθεσιν διά την έκδοσιν της άδείας οικοδομής.

3. Εις τας περιπτώσεις α και β της προηγούμενης παραγράφου οι χώροι σταθμεύσεως αυτοκινήτων άνήκουν κατά κυριότητα εις τόν κύριον ή τούς συγκυρίους του εξυπηρετουμένου κτιρίου ή έκάστης επ' αυτού διηρημένης ιδιοκτησίας και δέν δύνανται νά είναι ιδιαιτέρως άντικείμενον κυριότητας ή άλλου έμπραγματός δικαιώματος, έφ' όσον χρόνον ύφίσταται τό εξυπηρετούμενον κτίριον. Κατ' εξαίρεσιν επιτρέπεται ή αυτότης μεταβίβασις της κυριότητας ή άλλου έμπραγματού δικαιώματος επί του τούτου χώρου σταθμεύσεως αυτοκινήτων, εάν ύπερ του διά του χώρου τούτου εξυπηρετουμένου κτιρίου ή διηρημένης ιδιοκτησίας εξαρχαλίζεται συμφώνως προς τας ειδικώτερας προϋποθέσεις της παραγράφου ταύτης, έτερος έν λειτουργία τούτος χώρος πληρών τας απαιτήσεις του παρόντος νόμου.

4. Εις τας περιπτώσεις άκινήτων τά όποια έμπίπτουν εις τας άποφάσεις δημιουργίας χώρου σταθμεύσεως ως αύται καθορίζονται υπό των Π. Δ/των των παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 και των άποφάσεων της παρ. 4 του αυτού άρθρου 2 του παρόντος, εφαρμόζεται μόνον ή περίπτωσης 6 ή γ της παρ. 2 του παρόντος άρθρου ή και μόνον ή περίπτωσης γ.

5. Διά των κατά τας παρ. 1 και 2 του άρθρου 2 Π. Δ/των ή των άποφάσεων της παρ. 4 του αυτού άρθρου δύναται, μετ' έκτίμησιν των κυκλοφοριακών και πολεοδομικών συνθηκών, νά αποκλείεται, εν μέρει ή εν όλω, ή εφαρμογή των περιπτώσεων 6 και γ της παρ. 2 του παρόντος άρθρου εις τας περιπτώσεις κτιρίων μη χρησιμοποιουμένων άμειγώς διά κατοικίαν, τά όποια ως εκ της χρήσεως των προκαλούν τρύχημένην κίνησιν όχημάτων, ως επίσης και εις τας περιπτώσεις μεγάλων συγκροτημάτων προσωρίζουμένων διά κατοικίας. Η δι' οίονδήποτε λόγον αδυναμία εκπληρώσεως της κατά την παρούσαν παράγραφον υποχρεώσεως συνεπάγεται την μη χορήγησιν της άδείας οικοδομής.

"Άρθρον 2.

1. Διά Π. Δ/τος έκδιδομένου προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων μετά γνώμην του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων καθορίζονται, διά περιοχάς εντός της Μετρώος Περιοχής Προτεκτούσης, ό απαιτούμενος αριθμός των θέσεων σταθμεύσεως και τά της άναγωγής αυτών εις έπιφανείαν χώρου σταθμεύσεως κατά κατηγορίας όχημάτων ανά κτίριον ή διηρημένην επ' αυτού ιδιοκτησίαν έσσι: της χρήσεως και της θέσεως των κτιρίων, του μεγέθους αυτών, ως και των εν γένει κυκλοφοριακών, πολεοδομικών και οικονομικών συνθηκών των εν λόγω περιοχών. Κατά την τυχόν τροποποίησιν του Δ/τος τούτου, δέν δύναται νά μειούται ό διά του προγενεστέρου καθορισθείς απαιτούμενος αριθμός θέσεων σταθμεύσεως όχημάτων.

2. Δι' όμοίων Π. Δ/των έκδιδομένων κατά την διαδικασίαν και τά κριτήρια της προηγούμενης παραγράφου καθορίζονται άνώτατα και κατώτατα όρια του απαιτουμένου αριθμού θέσεων σταθμεύσεως και διά τας άλλας πόλεις ή οικισμούς, έχοντας έγκεικρίμενον ρυμοτομικόν σχέδιον ή μή, ή τμήματα αυτών ή κτίρια άναγειρόμενα έκτός ρυμοτομικών σχεδίων και έκτός νομίμως ύφισταμένων οικισμών. Κατά την τυχόν τροποποίησιν των Δ/των τούτων, δέν δύνανται νά μειούνται τά διά των προγενεστέρων καθορισθέντα άνώτατα και κατώτατα όρια του απαιτουμένου αριθμού θέσεως σταθμεύσεως όχημάτων.

3. Διά Π. Δ/των έκδιδομένων προτάσει του Υπουργού Δημοσίων Έργων, μετά γνώμην του Συμβουλίου Δημοσίων Έργων ως και του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου,

μετά πάροδον άπράκτου μηχανίας προθεσμίας άφ' ης έξη-
την ή τελευταία αύτη γνώμη, δύναται διά τας κατά την
παράγραφον 1 του παρόντος άρθρου καθοριζόμενας περιοχάς,
νά απαγορευέται, έν όλω ή έν μέρει, ή δημιουργία χώ-
ρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων είς περιοχάς ή τμήματα αυ-
τών ή συγκεκριμένας οδούς και πλατείας ή μεμονωμένα οικό-
πεδα λόγω χρήσεως, έμβαδού και διαστάσεων αυτών ή διότι
λόγω: πολεοδομικοί, κυκλοφοριακοί, αίθρητικοί, προστασίας
περιβάλλοντος, επιβάλλουν τούτο ή διότι ύφίστανται είς την
περιοχήν έπαρκείς χώροι δημοσίας χρήσεως σταθμεύσεως αυ-
τοκινήτων. Είς τας περιπτώσεις τούτας εφαρμόζεται ή περι-
πτωσης β' ή γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 ή και μόνον ή
περίπτωσης γ'. Διά των αυτών Π. Δ/των δύναται νά επιβάλ-
λονται ύποχρεώσεις ως πρός τó είδος του χώρου σταθμεύσεως
αυτοκινήτων (έστεγαμένου υπέργαιου ή ύπογειου ή ύπαιθρου),
ανάλογως των ως άνω πολεοδομικών και λοιπών συνθηκών
της περιοχής ως και νά ρυθμίζεται πών συναφές πρός τ' άνω-
τέρω θέμα.

4. Δι' αποφάσεων του οικείου Νομάρχου, έκδιδόμενων μετά
γνώμην του οικείου Δημοτικού ή Κοινοτικού Συμβουλίου ή
μετά πάροδον άπράκτου μηχανίας προθεσμίας, άφ' ης έξητη-
νη ή γνώμη αύτη και των όποιών τό περιεχόμενον, ή διαδικα-
σία έκδόσεως και πάσα συναφής λεπτομέρεια καθορίζονται ει-
δικώτερον διά των κατά την παρ. 2 του παρόντος άρθρου Π.
Δ/των, όρίζονται, δι' έκαστον οικισμόν ή τμήμα τούτου ή συγ-
κεκριμένας οδούς και πλατείας ή μεμονωμένα οικόπεδα ή έκτός
οικισμού περιοχάς ή τμήματα ή θέσεις τούτων, ό έντός των
όρίων των κατά τά άνωτέρω Π. Δ/των άπαιτούμενος αριθμός
των θέσεων σταθμεύσεως αυτοκινήτων, αί ειδικώτεροι θέσεις
είς τας όποίας άπαγορεύεται ή δημιουργία χώρων σταθμεύσεως
ως και πάσα άλλη λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόντος μή κα-
θοριζόμενη ειδικώς διά την έν λόγω περιοχήν υπό των Δ/των
τούτων. Κατά την έκδοσιν των άνωτέρω αποφάσεων λαμβάνον-
ται ύπ' όψιν, αί είς έκάστην περίπτωση κυκλοφοριακή, πολεο-
δομική, αίθρητική και λοιπά τοπικά συνθήκαι, ως και αί
συνθήκαι προστασίας του περιβάλλοντος.

"Άρθρον 3.

1. Είς περιπτώσιν προσθήκης καδ' ύψος ή επέκτασιν ύψι-
σταμένου κτιρίου, αί θέσεις σταθμεύσεως υπολογίζονται βάσει
της έπιφανείας προσθήκης του κτιρίου, κατά τά ειδικώτερον
όριζόμενα υπό των Π. Δ/των του άρθρου 2 του παρόντος.

Διά των Π. Διαταγμάτων τούτων δύναται νά καθορίζω-
νται αί περιπτώσεις προσθήκων επί ύφισταμένων κτιρίων αί μή
έπιβαλλόμεναι είς τας ύποχρεώσεις του παρόντος νόμου.

Τό συνολικόν έμβαδόν των προσθηκών τούτων δέν δύναται
νά υπερβαίνει τά ογδόντα (80) τετραγωνικά μέτρα, τό δέ
συνολικόν έμβαδόν του ύφισταμένου κτιρίου, επί του όποιου ή
προσθήκη, τά διακόσια (200) τετραγωνικά μέτρα.

2. Είς περιπτώσιν μεταβολής της χρήσεως των κτιρίων
ή μέρους αυτών, συναπαγομένης αύξησης των άπαιτούμενων
υπό των διατάξεων του παρόντος θέσεων σταθμεύσεως, επι-
βάλλεται ή δημιουργία των επί πλέον θέσεων σταθμεύσεως,
άνευ της όποίας άπαγορεύεται υπό της Αρχής ή ταιούτη νέα
χρήσις. Οί παραβάται τιμωρούνται κατά τας διατάξεις του
άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικος και ύπόκεινται είς πρόστι-
μον ίσον πρός τό τριπλάσιον της εισφοράς, ήτις αντιστοιχεί
είς τας ως άνω επί πλέον θέσεις σταθμεύσεως κατά τόν χρό-
νον της έπιβολής του προστίμου. Διά τό πρόστιμον τούτο εφαρ-
μόζονται κατά τά λοιπά αί διατάξεις της έπομένης παραγράφου
3 του παρόντος άρθρου. Είς την περίπτωση της παρού-
σης παραγράφου προκειμένου περί χρήσεων διά τας όποίας
άπαιτείται κατά τας οικείας διατάξεις ή χορήγηση άδείας
είσδησεως Αρχής, ή άδεια αύτη δέν χορηγείται άνευ της
κατά τά άνωτέρω έκπληρώσεως των ύποχρεώσεων πρός δη-
μιουργίαν των θέσεων σταθμεύσεως.

3. Διά την μεταβολήν χρήσεως των κατά τας διατάξεις
του παρόντος χώρων σταθμεύσεως αυτοκινήτων, έκτελουμένην
αυθαίρετως, οί παραβάται τιμωρούνται κατά τας διατάξεις

του άρθρου 458 του Ποινικού Κώδικος και ύπόκεινται είς
την έπιβολήν προστίμου ίσου πρός τό τριπλάσιον της κατά τό
άρθρον 5 του παρόντος εισφοράς, ήτις αντιστοιχεί είς τόν
υπ' όψιν χώρον σταθμεύσεως κατά τόν χρόνον έπιβολής του
προστίμου. Τό πρόστιμον επιβάλλεται διά πράξεως του άρμυ-
δίου ως έκ της θέσεως του άκινήτου Οικονομικού Έφόρου,
κατόπιν ένδέσεως άρμούδιου ύπαλλήλου της οικείας Οικονο-
μικής Έφορίας, δ' α της όποίας διαπιστώνται ή μεταβολή της
χρήσεως. Τυχόν άπαιτούμενα τεχνικά στοιχεία δύναται νά ζη-
τηθούν από τας άρμόδιες Πολιτοδευτικές Αρχάς. Διά την
βεβαίωσιν και είσπραξιν του προστίμου και την έπίλυσιν των
έν της έπιβολής αυτού διαφορών, εφαρμόζονται αναλόγως αί
διατάξεις της περί φορολογίας μεταβιβάσεως άκινήτων και
πλοίων νομοθεσίας.

4. Ό αυτογνωμόνως καταλαμβάνων χώρον σταθμεύσεως,
προβλεπόμενον υπό του παρόντος νόμου, τιμωρείται κατά τας
διατάξεις του άρθρου 6 παράγραφος 2 του Ν. 894/1978
«περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων του διά του Ν. 614/
1977 κυρωθέντος Κώδικος Όδικής Κυκλοφορίας» του έν αυ-
τώ προβλεπόμενου προστίμου δεκαπλασιάζόμενον υπό την προϋ-
πόθεσιν ότι ύφίσταται σήμανσις του ως άνω χώρου σταθμεύ-
σεως.

"Άρθρον 4.

1. Δύναται νά επιβάλλεται ή κατά τούς όρισμούς των αρ-
θρων 1 και 2 ύποχρέωσις πρός δημιουργίαν χώρων σταθμεύ-
σεως αυτοκινήτων και επί ύφισταμένων πρό της ένάρξεως
εφαρμογής του παρόντος κτιρίων καμένων έντός ή έκτός έγκα-
κριμένου ρυμοτομικού σχεδίου, έφ' όσον τά κτίρια τούτα, ως
εκ της χρήσεως των προκαλούν ηύξημένην κίνησιν όχημάτων
έν της όποίας παρακωλύεται ή κυκλοφορία ή έν γένει ή λει-
τουργικότης της περιοχής ή γίνεται αίθρητως τό φυσικόν
και πολιτιστικόν περιβάλλον. Η εφαρμογή των διατάξεων
της παρούσης παραγράφου ένεργείται είς έκάστην συγκεκρι-
μένην περιπτώσιν διά Π. Δ/των έκδιδόμενων, κατά την δια-
δικασίαν των διατάξεων του άρθρου 3 του Ν. Δ. της 17
Ιουλίου/16 Αυγούστου 1923 «περί σχεδίων πόλεων, κομών
και συνοικισμών του Κράτους και οικοδομής αυτών». Η έκ-
δοσις των Δ/των τούτων χωρεί μετά την δι' έκδόσεως των
άρμοδιων πολεοδομικών ύπηρεσιών του Υπουργείου Δημοσίων
Έργων διαπίστωσιν της συνδρομής των κατά τά άνω προϋ-
ποθέσεων εφαρμογής της παρούσης παραγράφου.

2. Διά των κατά την προηγουμένην παράγραφον Π. Δ/των
καθορίζεται πάσα έτέρα συναφής ύποχρέωσις των κυρίων ή
συγκυρίων ή των έχόντων την έκμετάλλευσιν του κτιρίου,
τάσσεται προθεσμία διά την έκπληρώσιν υπό των έν λόγω
ένδιαφερομένων των ως άνω επιβαλλομένων ύποχρεώσεων και
ρυθμίζεται έν γένει πάσα λεπτομέρεια εφαρμογής του παρόν-
τος άρθρου. Παρεργουμένης άπράκτου της ως άνω τασσομένης
προθεσμίας εφαρμόζονται κατά των ύποχρέων ή διακοπή χρή-
σεως και έπιβολή ποινής και πρόστιμου της παραγράφου 3 του
άρθρου 3 του παρόντος.

"Άρθρον 5.

1. Η κατά την περίπτωσιν γ της παραγράφου 2 του
άρθρου 1 εισφορά υπολογίζεται βάσει του συνολικού αριθμού
των άπαιτούμενων διά τό άνταγείρομενον κτίριον θέσεων στα-
θμεύσεως, μειουμένου κατά τόν αριθμόν θέσεων των έξαα-
λιζομένων κατά τας περιπτώσεις α και β της αύτης παρα-
γράφου 2 του άρθρου 1.

2. Τό ποσόν της εισφοράς άνά θέσιν σταθμεύσεως ιδιωτι-
κής χρήσεως επιβατικού αυτοκινήτου, υπολογίζεται είς δρα-
χμάς, βάσει της άξίας γής άνά τετραγωνικόν μέτρον γηπέδου,
έφ' ου τό κτίριον και αναλόγως του ισχύοντος διά τό υπ' όψιν
γηπέδον συντελεστού δομήσεως, ως έξής:

α) Διά συντελεστήν δομήσεως μικρότερον ή ίσον πρός τόν
αριθμόν ένα (1) ή άνά θέσιν σταθμεύσεως εισφορά καθορί-
ζεται ίση πρός τό 20πλάσιον της άξίας του τετραγωνικού
μέτρου γής.

β) Διὰ συντελεστήν δομήσεως μεγαλύτερον τοῦ ἑνα (1) ἢ ἀνά θέσιν σταθμεύσεως εἰσφορά καθορίζεται ἴση πρὸς τὸ 20πλάσιον τῆς ἀξίας τοῦ τετραγωνικοῦ μέτρου γῆς, διηρημένου διὰ τοῦ ἀντιστοίχου συντελεστοῦ δομήσεως καὶ πάντως οὐχὶ μικροτέρα τοῦ πενταπλασίου τῆς ἀξίας ταύτης.

3. Προκειμένου περὶ ἀκινήτων διὰ τὰ ὅποια ἐφαρμόζεται ὑποχρεωτικῶς μόνον ἡ περίπτωση γ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος ἡ εἰσφορά καθορίζεται εἰς τὰ ἑξ ἑξῆς (6/10) τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον προκύπτουσας.

4. Ἡ εἰσφορά εἰσπράττεται ὡς δημόσιον ἔσοδον ἀποδιδόμενον εἰς τὸ «Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐφορμογῆς Ρυθμιστικῶν καὶ Πολυδομικῶν Σχεδίων» (ΕΤΕΡΠΣ), διατίθεται κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν ἀρθρῷ 6 ὀριζόμενα, βαρύνει τὸ πρόσωπον ἐπὶ ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἐκδίδεται ἡ ἀδεία οἰκοδομῆς καὶ ἐπιστρέφεται εἰς περιπτώσιν τῆς δι' οἰονδήποτε λόγον μὴ ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τῆς ἀδείας ταύτης προβλεπομένων ἐργασιῶν.

5. Ἡ εἰσφορά ὑπολογίζεται, κατὰ τὰς παραγράφους 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ, βάσει τῆς ἀξίας τῆς γῆς κατὰ τὸν χρόνον ἐκδόσεως τῆς ἀδείας, ὡς αὕτη λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὰς διατάξεις περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων.

Ἡ ἐπὶ τῇ δηλωμένῃ ὑπὸ τοῦ αἰτούντος ἀξία γῆς προκύπτουσα εἰσφορά καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὑπὲρ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ, πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀδείας, καὶ ἀποδίδεται εἰς αὐτὸ ἐντὸς τριμήνου τὸ ἀργότερον. Ἡ σχετικὴ δήλωσις ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Οἰκονομικὸν Ἐφορον τὸν ἀρμόδιον διὰ τὴν φορολογίαν μεταβιβάσεως τοῦ ἀκινήτου, ὡς ἐκ τῆς θέσεως αὐτοῦ. Ὁ αὐτὸς Οἰκονομικὸς Ἐφορος καθίσταται ἀρμόδιος διὰ τὸν προσδιορισμὸν τῆς ἀγοραίας ἀξίας (προσωρινὸν καὶ ὀριστικόν) καὶ διὰ τὴν βεβαίωσιν τῆς διαφορᾶς τῆς προκύπτουσας μετ' ἑλέγχου τῆς δηλωθείσης ἀξίας τῆς γῆς βάσει τῶν στοιχείων, ὡς πρὸς τὸν ἀπαιτούμενον ἀριθμὸν θέσεων σταθμεύσεως, τῶν σημειωμένων ἐπὶ τῆς δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς ἀδείας Πολυδομικῆς Ὑπηρεσίας. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν τῆς εἰσφορᾶς καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκ τῆς ἐπιβολῆς αὐτῆς διαφορῶν ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ διατάξεις τῆς περὶ φορολογίας μεταβιβάσεως ἀκινήτων καὶ πλοίων νομοθεσίας. Ἡ βεβαιωμένη διαφορὰ εἰσφορᾶς εἰσπράττεται ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων κατὰ τὰς περὶ τῶν Δημοσίων Ἐσόδων καίμενας διατάξεις καὶ ἀποδίδεται τὸ ἀργότερον ἐντὸς τριμήνου εἰς τὸ ΕΤΕΡΠΣ.

Ὁ αἰτῶν τὴν ἀδειαν δύναται νὰ καταβάλῃ πρὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς μόνον τὸ ἥμισυ τῆς βάσει τῆς δηλώσεώς του εἰσφορᾶς. Τὸ ἕτερον ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην βεβαιούται εἰς βάρος του καὶ τυγχάνει καταβλητέον πρὸ τῆς οἰκονομικῆς παροχῆς ἡλεκτρικοῦ ρεύματος εἰς τὸ ἀκίνητον ὑπὸ τῆς Δημοσίας Ἐπιχειρήσεως Ἠλεκτρισμοῦ, ἐξαιρουμένης τῆς ἐργοταξιακῆς παροχῆς καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς καταβολῆς τοῦ πρώτου ἡμίσεος.

Διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἀπαιτήσεως διὰ τὸ πιστούμενον τοῦτο ἥμισυ τῆς εἰσφορᾶς παρέχεται ἰσόποτος ἐγγυητικὴ ἐπιστολὴ Τραπεζῆς ἢ τοῦ ΤΣΜΕΔΕ ἢ ἐμπράγματος ἀσφάλεια ἢ καὶ προσωπικὴ ἐγγύησις παρεχόμενη ὑπὸ τοῦ ὑποχρέου, ἐὰν ἡ τελευταία κρίνεται ἐπαρκὴς ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Δημοσίου Ταμείου, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ὀριζόμενα διὰ τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 7 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ ἀποφάσεων.

6. Διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἰσπράξιν ὑπὸ τῶν Δημοσίων Ταμείων τῆς διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἐπιβαλλομένης εἰσφορᾶς, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Δ/τος 757/1969 «περὶ τῆς διαρθρώσεως τῶν Δημοσίων Ταμείων κλπ.» καὶ τοῦ Ν. Δ/τος 356/1974 «περὶ Κώδικος Εἰσπράξεως Δημοσίων Ἐσόδων».

7. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ρυθμίζωνται πάντα τὰ θέματα τὰ ὅποια ἀνάγονται εἰς τὴν βεβαίωσιν, εἰσπράξιν καὶ ἀπόδοσιν τῆς εἰσφορᾶς.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἀρθροῦ ἔσοδον τοῦ ΕΤΕΡΠΣ, ὡς καὶ τὸ προῖον τῶν κατὰ τὰς παραγράφων 2 καὶ 3 τοῦ ἀρθροῦ 3 καὶ παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος

προστίμων τὰ ὁποῖα ἐπίσης περιέρχονται εἰς τὸ ΕΤΕΡΠΣ, διατίθεται ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν δημιουργίαν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς περιοχῆς ἐξ ἧς τούτο προέρχεται. Πρὸς τοῦτο χρηματοδοτοῦνται ἢ δανειοδοτοῦνται ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ κατὰ προτεραιότητα α) Δήμοι ἢ Κοινότητες ἢ Δημοτικαὶ ἢ Κοινοτικαὶ Ἐπιχειρήσεις, β) Δημόσιαι ἐπιχειρήσεις, γ) Ὁργανισμοὶ Κοινῆς Ὀφελείας ἢ καὶ δανειοδοτοῦνται συνεταιρισμοὶ ἢ ἰδιωτικαὶ ἐπιχειρήσεις.

Τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω προστίμων ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ ἐντὸς τριμήνου εἰς τοὺς οἰκείους Δήμους ἢ Κοινότητες, χρησιμοποιοῦμενον πάντοτε διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

2. Ἀπὸ τῆς δημιουργίας δημοσίας χρήσεως χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, κατὰ τὴν ὡς ἄνω παράγραφον 1, παρέχεται δικαίωμα προτεραιότητος ἀποκτήσεως χώρου σταθμεύσεως ἢ καὶ ἀπλῆς σταθμεύσεως εἰς τὸν χώρον τοῦτον, διὰ τοὺς ἔχοντας καταβάλῃ τὸ σύνολον τῆς ἐπὶ τῇ δηλώσει κατὰ τὸ ἀρθρὸν 5 τοῦ παρόντος ὀφειλομένης εἰσφορᾶς, ἐφ' ὅσον ὁ χώρος σταθμεύσεως δὲν ἀπέχει πλεον τῶν χιλίων πεντακασιῶν (1.500) μέτρων ἀπὸ τοῦ κτιρίου διὰ τὸ ὁποῖον κατεβλήθη ἡ εἰσφορά. Τὸ ἐκάστοτε καθοριζόμενον χρηματικὸν ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ἀπόκτησιν τοῦ χώρου σταθμεύσεως καὶ τὴν παροχὴν δικαιώματος σταθμεύσεως εἰς τοὺς ἐν λόγῳ σταθμούς μειοῦται διὰ τοὺς κατὰ τὴν παρούσαν παράγραφον δικαιούχους, ὡς ἐξῆς:

α. Εἰς τὰ δύο δέκατα (2/10) ἐὰν ἡ δημιουργία τοῦ χώρου σταθμεύσεως καὶ ἡ παροχὴ τοῦ εἰς αὐτὸν δικαιώματος σταθμεύσεως πραγματοποιηθῶν ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς οἰκοδομικῆς ἀδείας.

β. Εἰς τὰ τέσσαρα δέκατα (4/10) ἐὰν αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις πραγματοποιηθῶν μετὰ τὴν διετίαν καὶ μεχρι τῆς τετραετίας καὶ

γ. Εἰς τὰ πέντε δέκατα (5/10) ἐὰν αἱ ἀνωτέρω προϋποθέσεις πραγματοποιηθῶν μετὰ τὴν τετραετίαν.

3. Διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Δημοσίων Ἔργων δύναται νὰ ρυθμισθῇ πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ διάθεσιν τῶν ἐσόδων τῆς εἰσφορᾶς διὰ τὴν περιοχὴν ἐκ τῆς ὁποίας αὕτη προέρχεται.

4. Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων καθορίζεται, εἰς ἐκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν, πᾶν θέμα ἀναγόμενον εἰς τὴν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ χρηματοδότησιν, ἢ δανειοδότησιν καὶ τὰ τῶν ὅρων τούτων, εἰς τὰ τῆς παροχῆς δικαιώματος σταθμεύσεως ἐντὸς τῶν δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως καὶ πᾶσα ἐν γένει συναφὴς λεπτομέρεια.

5. Αἱ θέσεις τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ διὰ χρηματοδότησεως ἢ δανειοδότησεως ὑπὸ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ ἢ πρωτοβουλία τοῦ Δημοσίου δημιουργουμένων δημοσίας χρήσεως χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων καθορίζονται συμφώνως πρὸς τὴν διαδικασίαν τῶν ἀρθρῶν 3 καὶ 70 τοῦ Ν.Δ. ἀπὸ 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» ἢ ὑπὸ τῶν πολυδομικῶν μελετῶν τῶν ἐργασιῶν μόνων κατὰ τὸν Ν. 947/1979 «περὶ οἰκιστικῶν περιοχῶν».

Ἡ δημιουργία τῶν χώρων τούτων σταθμεύσεως συνιστᾷ δημοσίαν ὠφέλειαν, ἐπιτρεπομένης τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως τῶν πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμενων ἀκινήτων, ὑπὲρ καὶ δαπάναις τοῦ ἀναλαμβάνοντος τὴν δημιουργίαν τοῦ χώρου σταθμεύσεως Δημοσίου ἢ τοῦ ΕΤΕΡΠΣ ἢ Ὁργανισμοῦ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως ἢ δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ νομικοῦ προσώπου ἢ ἐπιχειρήσεως ἢ δημοσίας ἐπιχειρήσεως ἢ ἐπιχειρήσεως μικτῆς οἰκονομίας ἢ ἑτέρου νομικοῦ προσώπου δημοσίου ἢ ἰδιωτικοῦ δικαίου. Εἰς τὰς ἀνωτέρω ἐταιρείας μικτῆς οἰκονομίας δύναται νὰ συμμετέχουν Δήμοι ἢ Κοινότητες ἢ ἑταίροι δημόσιοι ὁργανισμοὶ ἢ ἐπιχειρήσεις μετὰ ἰδιωτῶν, ἰδίᾳ δὲ τῶν ἐχόντων διὰ τὴν συγκεκριμένην περιοχὴν, τὸ κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἀρθροῦ 6 δικαίωμα προτιμήσεως. Προκαίμενον περὶ ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ καὶ δαπάναις αἰγιῶς ἰδιωτικοῦ φορέως, αὕτη διενεργεῖται μόνον ἐὰν ὁ οἰκείος Δήμος ἢ Κοινότης δηλώσῃ ὅτι δὲν ἐνδιαφέρεται πρὸς δημιουργίαν τοῦ συγκεκριμένου χώρου σταθμεύσεως ἢ ἐὰν παρέλθῃ ἀπρακτικὸς βίμηκος προθεσμία ἀπὸ τῆς πρὸς τοῦτο προσκλήσεώς του.

*Άρθρον 7.

1. Τὸ διὰ τῆς παρ. 4 τοῦ άρθρου 7 τοῦ Α.Ν. 239/1967 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς «περὶ φορολογίας εἰσοδήματος νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προτεθέν ἐδάφιον μετὰ τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 20 τοῦ Ν.Α. 3323/1955 «περὶ φορολογίας τοῦ εἰσοδήματος», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως: «Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον πάγιον παυστὸν ἐξ 25%, τὸ ὁποῖον ἐκπίπτει καὶ ἐκ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, περιορίζεται εἰς 10% ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ἰδιοχρησιμοποιουμένων καταστημάτων, γραφείων καὶ ἀποθηκῶν, ὡς καὶ γηπέδων χρησιμοποιουμένων ὡς χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων».

2. Ἡ διὰ τῆς προηγούμενης παραγράφου ἀντικατασταθεῖσα διάταξις, ὡς μετὰ τὴν ἀντικατάστασιν ἰσχύει, ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῶν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1979 καὶ ἐξῆς κτωμένων εἰσοδημάτων.

*Άρθρον 8.

1. Διὰ Π. Δ/τος ἐκδιδόμενου ἐφ' ἅπαξ προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, δύναται νὰ καθορίζωνται, γενικῶς ἢ κατὰ ἰσχύοντα συστήματα δομῆσεως, εἰδικὸι ὅροι ὡς πρὸς τὴν δόμησιν καὶ διαμόρφωσιν τῶν χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων. Εἰς τοὺς εἰδικοὺς τούτους ὅρους περιλαμβάνονται καὶ ὁ καθορισμὸς τοῦ ὕψους ὁρόφου καὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὁρόφων, ὁ τρόπος ὑπολογισμοῦ εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τοῦ συντελεστοῦ δομῆσεως, τὰ τῆς διαμορφώσεως εἰς τὸ ἰσόγειον τῶν εἰσόδων τῶν χώρων τούτων καὶ τῆς τυχόν ἔνεκα τούτου καταλήψεως πρασιῶν, τὰ τῆς προσκτάσεως τῶν χώρων τούτων εἰς τοὺς ὑποχρεωτικοὺς ἀκαλύπτους χώρους, ὡς καὶ πάσα συναφὴς λεπτομέρεια. Διὰ τοῦ Π. Δ. τούτου δύναται νὰ προβλεπῇ καὶ ἡ δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων εἰδικωτέραι ρύθμισις τῶν θεμάτων τούτων προκειμένου περὶ οἰκισμῶν χαρακτηρισθέντων ὡς παραδοσιακῶν, γενικῶς ἢ δι' ἕνα ἕκαστον τῶν οἰκισμῶν τούτων.

2. Τὸ διὰ τοῦ άρθρου 20 τοῦ Ν.Α. 3334/1955 «περὶ μεταφορᾶς ἀγαθῶν ἐπὶ κομιστρῶν διὰ φορητῶν τριτοῦχων αὐτοκινήτων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων ἀναφερομένων εἰς θέματα τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Μεταφορῶν» ἐπιβαλλόμενον τέλος καταργεῖται διὰ τὴν ἐκδοσιν ἄδειων σταθμῶν αὐτοκινήτων. Τὰ δυνάμει τῆς παραγράφου 2 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Ν.Α. 511/1970 «περὶ ἰδρύσεως καὶ λειτουργίας πρατηρίων ὀγκῶν καυσίμων, σταθμῶν αὐτοκινήτων, πλυντηρίων αὐτοκινήτων καὶ περὶ κυκλοφοριακῆς συνδέσεως ἐγκαταστάσεων μετὰ τῶν δρόμων», ἐκδιδόμενα Δ/γμματα ρυθμίζον ὡς πρὸς τοὺς σταθμοὺς αὐτοκινήτων πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν διαρρύθμισιν τῶν θέματα, τῶν λοιπῶν θεμάτων τῶν Διαταγμάτων τούτων ρυθμιζομένων ἐφ' ἐξῆς διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐκδιδόμενων Διαταγμάτων ἢ τῶν ἀποφάσεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 9.

1. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τῶν άρθρων 1 ἕως καὶ 6 τοῦ παρόντος ἀρχεῖται:

(α) Διὰ τὰς περιοχὰς τῆς Μεζιζονος Περιοχῆς Πρωτευούσης τὰς ρυθμιζόμενας διὰ τοῦ κατὰ τὴν παρ. 1 τοῦ άρθρου 2 Π. Δ., ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Δ/τος τούτου.

(β) Διὰ τὰς λοιπὰς πόλεις τὰς ἐχούσας ἐᾶσαι τῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1971 πληθυσμὸν ὅντων τῶν δέκα πέντε χιλιάδων κατοίκων ὡς καὶ διὰ τὸ ὑπελοιπὸν τοῦ ἡπειρωτικοῦ τμήματος τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 2 προβλεπομένων Π. Δ. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως διὰ τινὰ περιοχὴν τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 2 ἀποφάσεων, ἐφαρμόζε-

ται ὡς ὑποχρεωτικῶς ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς θέσεων σταθμεύσεως, τὸ κατώτατον ὄριον τούτων, ὡς δι' ἐκάστην περίπτωσιν καθορίζεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω Π. Δ. Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται οἱ εἰδικοί ὅρισμοί τούτων.

(γ) Διὰ τὰς πόλεις τὰς ἐχούσας πληθυσμὸν κάτω τῶν δέκα πέντε χιλιάδων κατοίκων καὶ τὴν ὑπαιθρον, πλὴν τοῦ ὑπολοίπου τοῦ ἡπειρωτικοῦ τμήματος τοῦ Νομοῦ Ἀττικῆς, ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰδικῶν διὰ ταύτας ἢ τινὰ τούτων Π. Δ., ἐκδιδόμενου ὁμοίως προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων.

2. Διὰ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1, 2 καὶ 3 τοῦ άρθρου 2 τοῦ παρόντος, Π. Δ., ἢ τῶν κατὰ τὴν παρ. 4 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 2 ἀποφάσεων δύναται νὰ ὀρίζεται ἡ ἀνάλογος ἐφαρμογὴ μόνον τῆς περιπτώσεως α τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν. 651/1977 «περὶ καταργήσεως τοῦ Ν.Α. 349/1954, τροποποιήσεως τῶν «περὶ αὐθαγείων οἰκοδομικῶν κατασκευῶν διατάξεων κλπ.».

3. Ἡ περίπτωσις β τῆς παραγράφου 1 τοῦ άρθρου 12 τοῦ Ν. 651/1977 δύναται νὰ ἐφαρμόζεται ἐφ' ἐξῆς κατὰ τὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ άρθρου 12 προβλεπόμενα, μόνον διὰ συμβόλαια ἢ προσύμφωνα συνταγέντα μέχρι καὶ τῆς 26ης Ἰουλίου 1979.

4. Τὸ πρῶτον ἐδάφιον τῆς παραγράφου 6 τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν. 653/1977 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«Τῆς κατὰ τὸ παρὸν άρθρον ἐπιβαρύνσεως ἀπαλλάσσονται τὰ κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν ὑπὸ γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν ἀκίνητα ἢ τμήματα τούτων».

5. Διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδόμενου, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίων Ἔργων, καθορίζεται ὁ χρόνος ἰσχύος τῶν ἐκδιδόμενων ἀδειῶν ἐκτελέσεως τῶν οἰκοδομικῶν ἐργασιῶν κατὰ μέγεθος ἢ περιπτώσεις οἰκοδομῶν, τρόπους οἰκιστικῆς ἀναπτύξεως ἢ ἕτερα γενικὰ κριτήρια. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος καθορίζονται καὶ οἱ λόγοι τῆς τυχόν παρατάσεως τῆς ἰσχύος ταύτης, ἡ διαδικασίᾳ διαπιστώσεως τούτων καὶ πάσα συναφὴς λεπτομέρεια.

6. Ἀπὸ τῆς κατὰ τὰς προηγούμενας διατάξεις ἐνάρξεως ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος, καταργεῖται ἡ παρ. 4 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Α. τῆς 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.», ὡς αὕτη προστεθῇ διὰ τοῦ άρθρου 2 τοῦ Ν. 551/1977.

Αἱ παρ. 5 καὶ 6 τοῦ αὐτοῦ άρθρου καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῶν ὑπὸ τοῦ άρθρου 8 τοῦ παρόντος προβλεπομένων Π. Δ., ἀπὸ ταύτης δὲ ἡ παρ. 7 τοῦ αὐτοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Α. 17 Ἰουλίου/16 Αὐγούστου 1923 ἀριθμεῖται ὡς παρ. 4 αὐτοῦ.

*Άρθρον 10.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὸν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1979

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ
ΚΩΝΣΤ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΑΘ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΥ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Αὐγούστου 1979

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ